

Galerie hlavního města Prahy

Projekt 2013 – 2017

Koncipovala jsem svůj projekt podle jednotlivých statutárně definovaných úkolů a současně se pokusila analyzovat na jedné straně klady a na druhé nedostatky jejich dosavadního plnění. Navrhla jsem optimalizaci jejich řešení. Tyto moje návrhy tvoří jádro koncepce. Zvláště jsem se věnovala výstavní praxi a mimovýstavnímu provozu v objektech GHMP. V závěrečném shrnutí jsem uvedla obecnější zásady fungování GHMP.

a-Poskytování veřejných služeb, ochrana sbírek muzejní povahy

Konkurence institucí galerijního typu je v centru Prahy dramatická. Vedle institucí veřejné služby přibývá v tomto prostoru soukromých subjektů a o pozornost musí soupeřit také s bohatstvím historických a stavitelských památek. GHMP spravuje celou řadu objektů jak v centru, tak v jiných lokalitách hlavního města i mimo něj. Nedávno k nim přibyly další - Pražský dům fotografie, palác Colloredo - Mansfeldský, Rothmayerova vila. Vzhledem k rostoucím nákladům na provoz každé z nich, na samotný výstavní program a pojištění je důležité po diskusi a odborné úvaze zpracovat koncepci, která by šetřila tyto náklady a vedla instituci k realistické dislokaci svěřených prostor, aby směřovala k větším a dlouhodobějším projektům na méně místech, které by svou kvalitou a délkou trvání přilákaly větší pozornost odborné i laické veřejnosti. (např. výstavní prostor ve 2. patře Staroměstské radnice je zcela mimo pozornost tisíců turistů denně proudících po vyčleněné prohlídkové trase včetně věže radnice a spolu se svatebčany často blokují výtah i schodiště. Výstavní síň ve 2. patře zákonitě míjejí, ale přitom znemožňují přístup zájemcům o výstavy. Sloužil by možná lépe nějaké historické expozici související s dějinami Prahy v gesci Muzea hl. města Prahy, která by přirozeněji zapadla do portfolia nabídky této památky. Zabývala bych se možnostmi přesunout v budoucnu tyto aktivity do prostor v Colloredo – Mansfeldském paláci (dále jen PCM). Pražský dům fotografie i PCM budou vyžadovat značné investice i náklady na provoz. Zejména v jejich důsledku je třeba zvážit rentabilitu aktivit v menších prostorách. Dle vize uveřejněné na webu GHMP plánuje instituce přesunout své kancelářské prostory do PCM. Domnívám se, že z hlediska ochrany památek a umělecko-historického významu by si budova zasloužila skutečně atraktivní a úrovni GHMP odpovídající využití. Její poloha i charakter vybízejí k projektu s širší koncepcí, který by měl oslovit jak domácí tak zahraniční návštěvníky. Rozdělením prostor na ty určené k stálým či dlouhodobějším expozicím a na část pro krátkodobé výstavy v kombinaci klasické a soudobé tvorby by vznikla další kompaktní expoziční prostora, ovšem s diferencovaným programem zaměřeným na odlišné cílové reps. generační skupiny.

V minulosti byla GHMP zatížena rozsáhlými škodami na souboru plastik po povodních 2002, které se daří úspěšně sanovat. V ochraně sbírkového fondu však nestačí jen odstraňovat vzniklé škody, ale je potřeba neustále vyhodnocovat stav sbírkových předmětů a plánovat jejich ošetření či restaurování na základě pravidelných revizí. To se týká jak sbírkového fondu galerijní povahy, tak souboru exteriérové plastiky. Umožňuje to lépe plánovat financování těchto potřeb.

Podle komentáře k rozboru hospodaření se GHMP potýká s nedostatkem prostoru v depozitářích a s provizorními podmínkami v nich (bývalý CO kryt v Hostivaři a jiné). Ochrana sbírkových předmětů je jednou z priorit instituce, proto je nutné tuto situaci co nejdříve komplexně řešit.

b-Vědecký výzkum výtvarného umění 19. – 21. století a souboru veřejné plastiky

Řada výstav v nedávné minulosti tento úkol naplnila výraznými příspěvky k dějinám českého umění (Mezery v historii, 1994, Ohniska znovuzrození, 1994, Akce, slovo pohyb, prostor, 1999, Křičte ústa, 2007, Roky ve dnech, 2010, Konec avantgardy?, 2011), k jejich významným osobnostem (Toyen, 2000, Emila Medková, 2001, František Tichý 2002, Umělci Skupiny 42, 2005, Karel Malich 2006, Jindřich Štýrský 2007, František Foltýn 2008, Rudolf Kremlička 2010), program sleduje také nedávný a současný vývoj (např. Václav Boštík, Zdeněk Sýkora, František Skála, Michal Pěchouček.). Výstavní dramaturgie pokrývá zkoumané období v pozoruhodné šíři zejména díky spolupráci s externími autory. Značná pozornost je věnována mladé i nejmladší generaci. K výstavním projektům vychází adekvátní publikace, na nichž se ale galerie už dlouhou dobu finančně nepodílí. Tato strategie, atypická u nás i v zahraničí, nemůže být považována za trvalou. Dramaturgii výstav je nutno koncipovat tak, aby probíhaly současně výstavy zaměřené na různé cílové skupiny a měly potenciál oslovit různé generační skupiny, tedy sledovat vyváženost vůči různým skupinám obyvatel.

Z hlediska odborné péče o sbírkový fond, je na pováženu, že dosud neexistuje žádný katalog související se sbírkou ať už z pohledu určitého vývojového období, či jako celku. Pokládám proto za důležité stanovit harmonogram zpracování soupisového katalogu a jeho pravidelné naplňování, aby právě probíhající digitalizace sbírek nezůstala pouhým výčtem položek bez adekvátního odborného aparátu a nepodobala se stavu on-line sbírek, kde nechybí jen řada vyobrazení, ale i datace a některé technické údaje díla.

Veřejná plastika je na tom o poznání lépe. On-line podoba katalogu patří k nejzajímavějším poznávacím funkcím jinak sofistikovaného a zdařilého galerijního webu.

S odborným zpracováním sbírek (tak i s akviziční činností) souvisí také aspekt vyřídování materiálu. Ten v Čechách a na Moravě nemá bohužel žádnou tradici. S odborným zpracováním sbírek (i s akviziční činností) souvisí také aspekt vyřídování materiálu. Ten v Čechách a na Moravě nemá bohužel žádnou tradici. S odstupem času je třeba akvizice vyhodnotit z hlediska historické, umělecké a dokumentární hodnoty a v případě zbytnosti je potřeba uvažovat o případné výměně některých děl za dostupná chybějící díla z jiných institucí, pokud projeví zájem a mají co nabídnout, nebo odprodat s tím, že získané prostředky budou opět využity k nákupu chybějících a z hlediska vývoje důležitějších děl.

c-Akviziční činnost

Statut GHMP ukládá instituci „rozšiřovat a doplňovat sbírky o hodnotná díla se zvláštním zřetelem na současné umění“. Sbírkotvorná funkce instituce je poddimenzovaná již dlouhou dobu, minimálně šest let se neprovádí. Galerie nepůsobí v tomto směru aktivně, pouze pasivně přijímá darovaná díla, akviziční program v koncepčním smyslu zcela absentuje. V diskusi se zřizovatelem by měla GHMP usilovat o naplňování této funkce, které je závislé na přidělených finančních prostředcích a zřizovatel sám by si měl ujasnit postoj k tomuto statutem danému požadavku.

V souvislosti s budoucím provozem Pražského domu fotografie se nabízí úvaha o přehodnocení akvizičních možností a cílů. Pokud tato činnost skomírá v oblasti malby, grafiky, nových médií a plastiky, soustředit naopak pozornost alespoň dočasně k médiu fotografie, které bude ještě nějakou dobu relativně dostupnou a finančně méně náročnou položkou českého uměleckého trhu. Vznikla by

tak alespoň základní kolekce, na kterou by mohly navazovat výstavní projekty PHP. Vzniklo by tak působiště, které by mohlo být rovnocenným a plnohodnotným partnerem domácím i zahraničním kolekcím fotografie.

d-Kulturně výchovná činnost v oblasti výtvarného umění

Edukační činnost GHMP má bohatou strukturu a rozsah od dětských aktivit až po dospělé a seniory i handicapované.

S ohledem na demografický vývoj bych navrhovala posílit programy pro seniory, například bezplatné živé diskusní pořady o současném umění, které by byly přímo cíleny na starší publikum ztrácející kontakt se soudobou scénou.

Centrální poloha objektů GHMP nabízí díky své snadné dostupnosti možnost instalace stálé haptické expozice, která by mohla vycházet z bohatého sbírkového fondu sochařských děl. Sochy realistických tvarů i abstraktní kompozice svou materiálovou a tvarovou odlišností poskytují nevidomým i lidem se zbytky zraku v rámci možností základní informaci o výtvarné tvorbě. Pracuji v týmu Hapestetika, který jako první realizoval hmatové výstavy u nás, a tak je mi známo, že trvalých hmatových expozic je stále poskrovnu. Náklady na tento počín jsou vzhledem k omezené kapacitě hmatového vnímání nízké (max.počet exponátů do 15 ks).

Stávající přednáškové cykly a diskusní programy jsou četné a mají odpovídající náplň. Chybí však aktivity spojené se správou veřejné plastiky, např. programy věnované jednotlivým pražským obvodům, či autorovi, který se významně zapsal svými realizacemi do tváře Prahy, či přednášky k problematice restaurování veřejné plastiky, k aktuálním i plánovaným akcím, k zájmovostem spojeným s průzkumem restaurovaných děl.

Mnohem častější by měly být kurátorské přehlídky výstav. Dvakrát za dobu trvání výstavy je poměrně dlouhý interval.

e-Péče o fond pomníků, veřejných plastik, pamětních desek a dalších svěřených výtvarných děl

Z rozboru hospodaření ani komentáře není jasné, jaké jsou finanční předpoklady a strategie pro tuto kapitolu činnosti GHMP. Dovídáme se jen o zásazích akutních, jež si vyžádal vandalismus, či neudržitelný stav té či oné plastiky. Působí to dojmem, že se postupuje ad hoc a neexistuje žádný průzkum stavu těchto památek, který by umožnil plánovat potřebné zásahy a jejich financování.

g-Plnění úkolů umělecké agentury?

Pokud tomu rozumím správně, má být GHMP zprostředkovatelem dalších kulturních akcí ve vlastních prostorách (koncerty a vystoupení). Měly by sloužit jako další účinný nástroj k získání přízně ještě širšího spektra populace a zároveň být ekonomicky přínosnými.

V tomto bodě je možné namítnout, proč GHMP na tuto svou funkci rezignovala a umožnila v podstatě agenturní činnost soukromé iniciativě AMOYA v PCM a sama neposkytla tento prostor vysokým školám výtvarného zaměření. Vyhnula by se tak spojení s kontroverzním subjektem a napomohla by vlastní iniciativou ke zlepšení komunikace veřejnosti se současným uměním. Navíc by zviditelnila objekt, který by se v budoucnu měl stát její vlajkovou lodí.

h-Vydávání a prodej neperiodických publikací týkajících se činnosti organizace

Děje se výraznějším způsobem pouze u příležitosti významných výstav, kde se prodávají katalogy a monografie s nimi spojené. Skutečným vydavatelem je však většinou externí subjekt. Vlastní vydavatelská činnost by vyžadovala vytvoření příslušného zázemí a další finanční nároky. Přesto by GHMP měla usilovat alespoň o vytvoření jedné profilové ediční řady, která by reprezentovala její odbornou činnost. Není vyloučeno, aby vznikala ve spolupráci s renomovaným vydavatelstvím, ale měla by tu figurovat jako rovnocenný partner/ investor a iniciátor.

Prodej katalogů probíhá většinou u pultu se vstupenkami, kde je nabídka špatně viditelná a čitelná. Navíc přístup prodejců je zcela pasivní, nenabízí návštěvníkům možnost koupě příslušných tiskovin, čekají na dotaz, a někdy působí tak netečně, že návštěvník radši odchází s nepořízenou.

Způsob nabídky by měl doznat zásadní změny, měl by se stát aktivnějším a také viditelnějším, stačilo by investovat do nějakého typu nabídkového pultu a prodejce k tomu vyškolit.

i-Propagace činnosti organizace související s hlavním předmětem činnosti

V oblasti propagace je snaha instituce nevyvážená, některé aktivity (výstavy, přednášky apod.) mají preferenční postavení, a to i z hlediska vynaložených finančních nákladů. Důvody, které k tomu vedou, nejsou však založeny na významu a kvalitě projektů. Kromě nápravy této situace vidím i další zásadní úkoly. Výstavy v Městské knihovně zdaleka nemají takovou návštěvnost jako v Domě U zvonu. Není to zcela jistě způsobeno jejich menší atraktivitou, neboť z jejich výčtu je jasné, že se jednalo o významné počiny. Problém vidím v nedostatečně zdůrazněné existenci této mimořádné a dnes i výborně vybavené prostoře, která patří v jádru města k nejkrásnějším, přesto komplikovaně dostupným. Ukázalo se, že arch. Miluničem navržený „předportál“ stále nestačí. Budova je vnímána především z náměstí a tady najdeme program galerie uveden pouze na poslední malé vitríně v řadě s programovou nabídkou celé instituce. Galerie by si zasloužila výrazný vizuál i na čelní fasádě, například na polích mezi jednotlivými vstupy, nebo na jiném významném místě, které toto rozsáhlé průčelí nabízí, a které by nebylo na úkor památkových hledisek. Za úvahu stojí také změna stávajícího pojmenování GHMP – Městská knihovna. Mohlo by být použito ke zdůraznění významu tohoto místa například jméno zde kdysi působícího významného galerijního pracovníka a uměnovědce, jehož věhlas překračuje naše hranice – Vincence Kramáře, např. *Síň Vincence Kramáře* (Galerie V. Kramáře patří ČFVU už zanikla) a oddělit tak i pojmenováním činnost této prostory od činnosti Městské knihovny. Národní galerie, kde Vincenc Kramář působil, nijak jeho jméno v souvislosti s vlastní propagací nepoužívá.

Také Dům U prstenu zápasí o své místo na slunci s přepestrou nabídkou atrakcí všeho druhu v Ungeltu i jeho bezprostředním okolí. Měl by těžit z provázanosti s Domem U Zvonu. Je třeba zvážit, zda neobětovat jedno pole s propagačním boardem na Domě U Zvonu výraznému odkazu na nedaleký DUP se stálou expozicí. Ta má bohužel v přehledu jednu z nejnižších návštěvností.

Spravování veřejné plastiky galerií je důležitou, avšak málo na veřejnosti zřetelnou funkcí GHMP a zasloužilo by si větší prostor v propagační práci GHMP. Vhodné by byly nejen různé typy přednášek a publikací od jednoduchých poznávacích až po tematické a odborné pro dospělé, pro děti např. interaktivní hra s vyhledáváním významných pomníků.

i-Vydávání a prodej reprodukcí uměleckých děl a propagačních předmětů

Tento bod statutu zatím nebyl naplněn. Pokud je mi známo, žádné merkantilie GHMP nevyprodukovala, ačkoliv se v souvislosti s její sbírkou i budovami nabízí řada možností. Uvedu pouze miniatury známých pomníků, nebo samotných atraktivních budov – Dům U Zvonu, Bílkova vila, reprodukce Bílkových tisků, atd. Tento druh činnosti ovšem vyžaduje také finanční zajištění, s kterým se v rozpočtu nepočítá. Ze střednědobého hlediska by to mohla být rozumná a přínosná investice.

i-Prodej uměleckých publikací, katalogů a knih

Nabídka je nejširší v bookshoppu v Domě U Zvonu, který je ovšem provozován nájemcem. Vlastní prodejny jsou jen v Tróji a jinak u prodeje vstupenek dalších výstavních prostor. Nabídka je tu z pochopitelných důvodů omezená a jistě by v případě navštěvovaných výstav byl zájem o mnohem atraktivnější a širší sortiment. Bylo by účinné sjednotit jednotlivá prodejní místa společným, signálně působícím designem.

Výstavní dramaturgie a další strategie:

Stálé expozice

Dům U Prstenu: Po sametu

Vzhledem k poměrně nízké návštěvnosti zvážit revitalizaci expozice či vnést do ní aktualizující prvek, např. typ prezentace „dílo / video měsíce“, které exponováno mimo stálou výstavu bude opatřeno podrobným komentářem a zvláštní publicitou na webu, včetně živých komentářů v pravidelných týdenních intervalech, či jinak novinkami „animovat“ stálou expozici. V přízemí sice probíhá cyklus Start up, který jak vidno nestačí k udržení pozornosti směrem ke dlouhodobému projektu.

Komplikovaný, vizuálně bohatý a funkčně málo přizpůsobitelný Dům U prstenu má k ideálnímu výstavnímu prostoru opravdu daleko. Stálá expozice, o jejímž typu by se měla vést odborná diskuze, by si zasloužila přesun do PCM a GHMP by měla prostor v Ungeltu využít jinak, třeba ve spolupráci s ostatními příspěvkovými organizacemi hl. města Prahy jako informační a edukační centrum, kde by se mohly všechny zviditelňovat vůči návštěvníkům Prahy jako jeden celek.

Bílkova vila a Bílkův dům v Chýnově: vzhledem k nedávné rekonstrukci a novým expozicím nevyžaduje žádné zásahy.

I když po rekonstrukci návštěvnost Bílkovy vily úspěšně narostla, zasloužila by si silnější propagaci zejména v její těsné blízkosti, kde je „pohlcena“ děním na Pražském hradě. Řada návštěvníků hradu netuší, že se v bezprostřední vzdálenosti nachází tak originální architektura a expozice.

Trojský zámek: Dlouhodobá expozice pod titulem *Akordy modernosti české krajinomalby a plastiky přelomu 19. a 20. Století* by si zasloužila přepracovat do skutečně reprezentativní podoby. Zhruba osm kvalitních krajinářských počinů nenaplnuje titul výstavy, a pokud GHMP nedisponuje dostatečným arsenálem vhodných děl pro takto koncipovanou výstavu v jednom z nejreprezentativnějších objektů ve své správě, měla by pracovat se zápůjčkami od jiných institucí, aby vznikl důstojný a přitažlivý projekt, který by obstál koncepčně i formálně v esteticky náročném prostředí. Vedle obou zdařilých současných sezónních výstav (Vincenc Vingler a Emil Filla) působí nedotaženě.

V Trojském zámku se konaly během hlavní sezóny v minulosti i exteriérové výstavy, v kterých by se mělo pokračovat formou výběrových sochařských výstav a prostorových site specific – na místo určených instalací. Měly by alespoň částečně vystoupit z útrob zámeckého areálu víc do veřejného prostoru, aby tak vytvořili přirozené vodítko a upoutávku na dění v zahradě a na zámku.

Letní sezóna v Tróji by mohla vytěžit z návštěvnické popularity ZOO, která je také městskou příspěvkovou organizací a promyslet umístění upoutávek na zámecký program způsobem, který by byl pro ZOO přijatelný a zároveň by se nemíjel účinkem. Totéž se týká Botanické zahrady. Trojská karta by měla nabídnout kromě vstupu do tří příspěvkových organizací města ještě další bonus, který by zvýšil její atraktivitu a který by byl financován sponzorsky.

Krátkodobé výstavy

Výstavní program má z mezinárodního hlediska standardní strukturu, chybí mu ale zřetelná koncepce. Určité tendence, které je v něm možné vysledovat, by se měly nově vyhodnotit, případně zvýraznit a deklarovat tak, kam GHMP se svými výstavními aktivitami chce do budoucna směřovat. Umožnilo by to získat externí odborníky k dlouhodobější spolupráci. Sám kurátorský tým by měl vycházet na veřejnost s návrhy výzkumných projektů směřujících k výstavám typu Konec avantgardy?, které přinášejí širší než jednooborový pohled na problém. Bez zřetelné koncepce a atraktivně rozloženého a načasovaného výstavního programu se obtížně komunikuje se sponzory.

Některé z výstavních aktivit jsou periodické (Bienále mladých, cyklus Start up), k jiným se galerie vrací v nepravidelných rytmech (výstavy současného britského umění, nebo výstavy zaměřené na art brut) Mají už pevné a oprávněně trvalé místo v jejím programu.

Důkladné mapování osobností meziválečné avantgardy a ostatních proudů tohoto dramaticky tvůrčího období a osobností generace šedesátých let se od této instituce očekává jako samozřejmost (Nabízí se tu řada námětů, ještě mnoho postav těchto období nebylo poctěno důkladným studiem a z něj vyplývající výstavou - (Alfréd Justitz, Jindřich Prucha (1886 -1914), Bedřich Piskač (1898 – 1929), Jaroslav Horejc (1886 – 1983), Otakar Mrkvička (1898 – 1957) Z generace 60. let, např. Bedřich Dlouhý, Jan Kubíček, Zdena Fibichová, Miloslav Chlupáč, Rudolf Němec, Květa Pacovská, Zbyšek Sion.)

Tyto tradiční segmenty nabídky je žádoucí i nadále rozvíjet spolu s programem zaměřeným na mladé a začínající umělce. Poněkud stranou, neadekvátně jejich významu, zůstávají v poslední době představitelé střední generace, dnes většinou pedagogové našich výtvarných akademií (např. Vladimír Kokolia, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, či zajímaví solitéři - Igor Korpaczewski KW, Pavel Reisenauer).

Chybí spolupráce se zahraničními subjekty stejného charakteru, navázání bližších vztahů alespoň s galeriemi zřizovanými magistráty měst středoevropského prostoru, či jinými krajskými protějšky, které by zpestřilo nabídku výstav. Vzájemná výměna projektů, či dokonce spolupráce na společných tématech by přinesla rozevření „sametové opony“, která se kolem nás zatáhla po období euforického zájmu v devadesátých letech. Dnes víme jen málo o dění ve Varšavě, v Budapešti, a dokonce i v Bratislavě. GHMP by tak mohla jako jedna z mála z veřejných institucí vyplnit tuto mezeru v domácím kulturním dění a odlišit se a zřetelněji vyprofilovat vůči ostatním konkurenčním subjektům.

Vzhledem ke změně ve vedení v Národní galerii je potřeba otevřít diskusi o možnostech a cílech obou institucí v oblasti moderního a současného umění.

Kavárny:

Ani jedna ze současných kaváren svým vybavením a charakterem neodpovídají evropským standardům.

V kontextu revitalizace PCM a ostatních investičních akcí je potřeba zvážit úpravu těchto prostor směrem k esteticky kultivovanému, designově vytříbenému prostředí, které odkazuje na souvislost s galerijním provozem. Instituce v zahraničí kladou na tento typ vlastní reprezentace velký důraz a daří se jim vytvářet ze svých kaváren kultovní prostředí, které podstatně dokresluje jejich společenskou image a přitahuje široké spektrum návštěvníků.

Čítárna a přístup na internet:

Nejen v čítárně, ale i v kavárnách by měla fungovat veřejná síť. Alespoň v čítárně pak počítače s připojením, které dnes patří k samozřejmému vybavení podobných zařízení.

Závěr

Zřizovatel a instituce

Jako instituce reprezentující kulturní status hlavního města musí být víc exponována prostřednictvím samotného magistrátu a prostřednictvím spolupráce všech příspěvkových organizací Prahy (*větší pozornost magistrátu k propagaci GHMP prostřednictvím vlastních informačních kanálů a kontaktů jak vzhledem k domácímu publiku tak vůči turistickému ruchu, její zvýhodňování u podniků a institucí podřízených městu /šetření zdrojů/, podpora nejrůznějších společných strategií příspěvkových organizací města*) Atraktivní kulturní nabídka metropolí je důležitým stimulem turistického ruchu, který u nás stále stojí na jednorázových cestách. Je potřeba poskytovat důvody k opakovaným návštěvám hl. města.

Ekonomická situace, zdroje, marketing

Zvýšit výnosy z vlastní činnosti, odstartovat produkci merkantilií, hledat další marketingové strategie */roční vstupenka pro jednotlivce, rodiny, sponzory motivovat výhodnějšími nabídkami, slevu z nájmu prostor nahradit nulovým nájmem apod./* Založit kombinovaný fond pro akvizice složený z příspěvků magistrátu a sponzorské podpory, hledat přímé donátory

Instituce a veřejnost

Dbát na neustálé rozšiřování aktivit a forem, jak oslovovat veřejnost v době ovládané vizuálními atrakcemi, více a explicitněji budovat korporátní image, která by pomohla alespoň vizuálně integrovat instituci rozkročenou do mnoha budov a míst.

Instituce uvnitř

Iniciovat vznik poradního orgánu – rady, složené z odborníků, mecenášů, respektovaných intelektuálů.

Provéřit personální strukturu z hlediska funkčnosti jednotlivých vazeb a posoudit nezbytnost některých profesí v stálém zaměstnaneckém poměru.

Souhlasím se zveřejněním tohoto projektu.

V Praze, 30. 8. 2012

Instituce uvnitř

Iniciovat vznik poradního orgánu – rady, složené z odborníků, mecenášů, respektovaných intelektuálů.

Prověřit personální strukturu z hlediska funkčnosti jednotlivých vazeb a posoudit nezbytnost některých profesí v stálém zaměstnaneckém poměru.

Souhlasím se zveřejněním tohoto projektu.

V Praze, 30. 8. 2012